

A JÖVŐ ÓRIÁSA

Ézsaiás 41,1-13. – 40,10.

FÉLELEM AZ ISMERETLENTŐL

Kis szünet után, ma folytatjuk januárban elkezdett sorozatunkat, ami életünk óriásairól szól. Ezek az óriások olyan dolgok, amelyek elénk tornyosulnak, félelmet ébresztenek bennünk, és legyőzhetetlennek mutatják magukat. Eddig két óriásról beszéltem már: a kísértésről és a keserúségről. Ma, a világban történő szomorú eseményeket látva, egy nagyon is aktuális óriásról szeretnék szólni: a **jövőről**.

Ha sertések lennénk, akkor nem törődnénk a jövővel. Boldogan ennénk azt, amit gazdáink a vájunkba töltenek. Csámcsognánk a finom falatokon, és boldogok lennénk, hogy így törődnek velünk, és örömmel állapítanánk meg, hogy napról-napra egyre csak gyarapodunk. Eszünkbe sem jutna, hogy mindez a törődés és gyarapodás csak azért lehetséges, mert eljön a nap, hogy terítékre kerülünk. A sertés azért boldog, mert nincsen jövő tudata, ha lenne, akkor nem enne, nem gyarapodna, és a világ legdepressziósabb élőlénye lenne.

De a sertésekkel ellentétben – már bocsánat az összehasonlításért – nekünk embereknek van jövő tudatunk. *Tudjuk, hogy a jövő egy sok ismeretlenes egyenlet.* Valami, ami megfoghatatlan, kiszámíthatatlan, bizonytalan. Valami, ami éppen attól lesz félelmetessé, hogy alig van a befolyásunk rá, nincsen az irányításunk alatt. *A jelenünk egy félelmetes jövőt sejtet.* háborúk; járványok; földrengések; a globális felmelegedés és következményei: az egyre szélsőségesebb időjárási körülmények, a pusztuló növény- és állatvilág; a közelgő energiaválság, mert egyre több energiára van szükségünk, de egyre kevesebb a nyersanyag; és akkor még nem is beszéltünk azokról a társadalmi folyamatokról, amik szintén egy félelmetes jövőt vetítenek előre.

A jövő óriása félelmetes óriás. S bár csak közeledik felénk, még meg sem történt, mégis kétségbe ejthet, reményvesztetté tehet, elbátortalaníthat, feladásra készíthet, így akarva élhetetlenné tenni a jelenünket.

MENNYIT ÉR MOST EGY BIBLIAI VERS?

Amikor egy olyan óriással állunk szemben, mint a jövő, akkor kérdés, hogy mennyit ér ezzel a félelmetes óriással szemben egyetlen bibliai vers: **„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.”** – Ráadásul egy olyan bibliai vers, ami nem is egy állítás, hanem egy ígéret! Mit kezdünk egy ígérettel? Mennyire építhetünk rá? Mi garantálja azt, hogy egy jelenben elhangzó ígéret a jövő ma még ismeretlen változói között is igaznak bizonyul majd?

MIT ÍGÉR ITT ISTEN?

Hogy előbbi kérdéseinkre választ kapjunk, vizsgáljuk meg, hogy miről is szól Isten ígérete! Ha figyelmesek vagyunk, akkor több ez a vers, mint ígéret! Először is tartalmaz *két parancsot*. „**Ne félj!**” – szól az egyik, és „**ne csüggedj!**” szól a másik.

Ezek a parancsok azonban nem csak úgy lógnak a levegőben! Isten alátámasztja őket *öt erős oszloppal*, amire képletesen szólva, ráállította parancsait! Ez az öt kijelentés így szól:

- Isten velem van – azt mondja: „**én veled vagyok!**”;
- Isten az én Istenem – azt mondja: „**én vagyok Istened!**”
- Isten megerősít engem;
- Isten megsegít;
- Isten támogat engem – azt mondja: mögöttem állok, és „**győzelmes job-
bommal támogatlak.**”

Amikor szembe nézünk a jövő óriásával, akkor úgy tehetjük ezt, hogy nem vagyunk védtelenek! Mert nemcsak egy bibliai ígérettel haladhatunk az ismeretlen jövő, hanem Istennel, aki rendíthetetlen oszlopokra állítja az életünket!

KI AZ, AKI MINDEZT ÍGÉRI?

Egy ígéret, és az előbb említett oszlopok azonban annyit érnek, amennyit az ér, aki mögöttünk áll. *Ha pl. én ígérek valamit a jövővel kapcsolatban, bármennyire is őszintén gondolom is az ígéretem, éppen olyan bizonytalan, mint az a jövő, ami felé haladunk. Mert én semmit sem garantálhatok. De Isten ígérete mögött Isten áll*, és hogy ne legyen kétségünk afelől, hogy ígérete mennyire erős, hát a 10. verset megelőző versekben nagyságára és hatalmára irányítja a figyelmünket! Nézzük ezeket a verseket!

41,1. „Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással!” – Isten önmaga elé hívja a világot, hogy mint igaz bíró ítéletet tartson fölöttük. Mert Isten a világ igaz bírója.

41,2-3. „Ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a pelyva. Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt.” – Ezek a versek egy megállíthatatlan és rendíthetetlen Hadvezért állítanak elénk. Valakit, aki kezében tartja a világ vezetőit, aki akkor és úgy rajzolja át az emberiség történelmét, ahogyan és amikor akarja.

41,4. „Ki tette ezt, ki vitte véghez? Ki hívja elő örök idők óta a nemzedékeket? Én, az Úr vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz maradok.” – Isten azt mondja itt, hogy Ő mindennek a kezdete. A világ kezdete. A népek történetének kezdete. A te

és az én, a mi történetünk kezdete. Valaki, aki a nem létezőből formált létezőt. Aki az alaktalanból formált testet mindennek, ami létezik az univerzumban. Aki már akkor eltervezett mindent, téged és engem is, amikor még semmi sem létezett. Aki a folyamatos változásban, a bizonytalanban, a jelenben formálódó ismertelen jövőben is az a Valaki, aki „mindvégig ugyanaz” marad. Annak a Krisztusnak az Atyja, „aki tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz”, akiben „nincsen változás, sem változás árnyéka”.

41,8-9. „De te, szolgám, Izráel, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahám-nak utóda! A föld végén ragadtalak meg, annak legszéléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged!” – Ez a hatalmas, rendíthetetlen, örökké változatlan Isten azt mondja: enyém vagy, és nem akárhogyan lettél az enyém! Krisztust küldtem érted, aki nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltatott meg atyáidtól örökölt hiábavaló életedből, „hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véren.” (1Pt. 1,18-19.) Örökre enyém vagy, ezért „nem vetlek el téged!”, azaz nemcsak ma, hanem holnap is enyém leszel, mert sohasem fogok nemet mondani rád, és bármi történjen, bármit is hozzon a jövő, semmi és senki sem ragadhat ki téged a kezemből!

SZÓVAL... MENNYIT ÉR EZ AZ ÍGÉRET?

Szóval... mennyit ér ennek az Istennek az ígérete? Ki az, aki azt mondja neked és nekem: „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.”?

A jövő valóban félelmetes óriás, mert nem ismerjük, és nem tarthatjuk a kezünkben. De mi egy olyan Isten gyermekei vagyunk, aki a világ bírója; aki kezében tartja a történelmet; aki kezdete mindennek, ami létezik, és aki az örök változatlan; és aki Krisztusban már akkor megváltott és kiválasztott bennünket, amikor még semmi sem létezett. Ő a jövő tökéletes ismerője.

Spurgeon, a híres angol prédikátor Isten ígéreteivel kapcsolatban azt mondta, hogy azok olyanok, mint a beváltatlan banki csekkek. Csak akkor lehetnek valósággá az életünkben, ha elhisszük, hogy igaz az, amit ígérnek. Ha igaza van Spurgeon-nak, akkor már nem is az a kérdés, hogy mennyit ér egyetlen, konkrétan a ma olvasott bibliai vers a jövőnk félelmetes és ismeretlen óriásával szemben, hanem az, hogy mennyire hisszük el, hogy a jövőt ismerő és kezében tartó Isten megtartja az, amit ígér.

MÉG VALAMI ZÁRÁSKÉNT...

Amikor Isten ígérte mérlegre tesszük, akkor az is jusson eszünkbe, hogy mi emberek is formáljuk a jövőt, nekünk is hatásunk van arra, ami jön. Azzal, ahogyan

ma élünk, gondolkodunk, döntünk, cselekszünk vagy nem cselekszünk. A mi tetteink is alakítják az ismeretlent. És ugye nem mindig hozunk jó döntéseket, és nem cselekszünk mindig helyesen. De bűnös tetteink, hibás döntéseink felfoghatatlan módon mégsem írják felül Isten jövőre vonatkozó terveit, és így ígéreteit sem semmisítik meg!

Gondoljatok csak az ószövetségi József történetére, akit testvérei gyűlöletből eladtak Egyiptomba rabszolgának: De Isten nem hagyta el őt, mindig mellette volt, és bár testvérei gonosz tette vitathatatlanul átírta az életét, hányattatásainak története mégis ezzel a vallomással érnek véget: **„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.”** 1Móz. 50,20.

Hiszem, hogy bármit is hozzon számunkra a jövő, ha nem a félelmeinkre koncentrálunk, hanem Isten ígését vessük a szívünkbe, akkor a mi történetünk is így érhet majd véget: sok mindent hozott a jövőnk, talán túl sok rosszat is, de a mi kegyelmes Atyánk terve mindezt jóra fordította.